

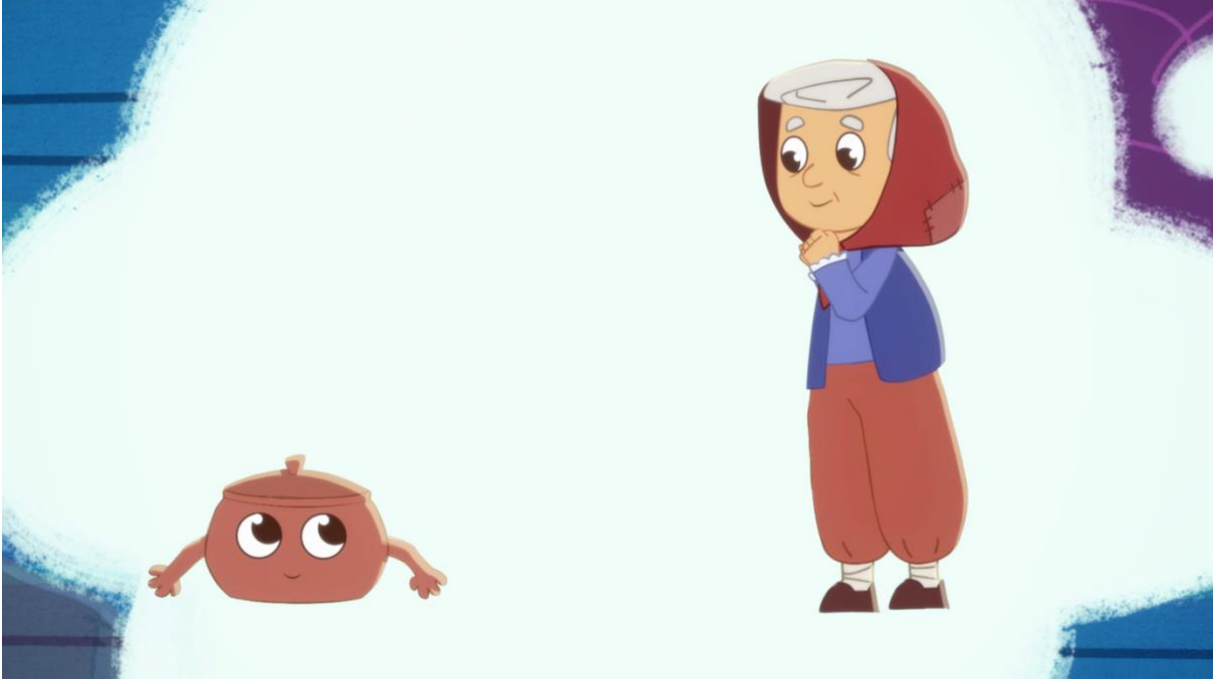
TOMBUL ÇANAK MASALI

Menşei: Anadolu

Zaman zaman içinde, kalbur saman içinde,
Devler top oynarken eski hamam içinde.
Biz hayladık hoyladık, cümle âlem topladık.
Allah'ın kışı, tandırın başı olur da kim gelmez deyip masala başladık.

Bir varmış, bir yokmuş. Zamanın birinde, bir köyde yaşayan yaşlı bir kadıncağz varmış. Bu kadıncağzın kimi kimsesi, çoluğu çocuğu yokmuş. Geçimini çanak çömlek yaparak sağlarmış.

Kadıncağz günün birinde kendisi için tombul bir çanak yapmış. Sapasağlam olsun diye pişirmek için çanağı bahçesindeki tandıra koymuş, sonra da orada unutup uyumuş.

Gece rüyasında çanağın canlandığını görmüş, çok sevinmiş. "Sen ne tatlı bir şeysin. Bundan sonra konuş, yürü, düşün. Tıpkı bir insan gibi yaşa" diye dua etmiş rüyasında.

Sabah olmuş, güneş gülümseyerek doğmuş. Kadın uyandığında bahçeden gelen incecik bir ses işitmiş: "Anaa, anaa, buradayım!" Bu, bir erkek çocuğunun sesiymiş. Kadıncağz sağa bakmış, sola bakmış, kimse yok. Derken bir de ne görsün? Konuşan, tombul çanağıymış. Kadın "Yüce Mevlam nasip etti, bir oğlum var artık" diye bayram etmiş.

Kısa zaman içinde köylüler tombul çanağı tanımış. Herkes onu çok sevmiş ama yuvarlana yuvarlana yürümesiyle, ince sesiyle de inceden inceye alay edip durmuşlar.

Bir gün tombul çanak annesine "Ana, sana söz, benimle alay edenler gün gelecek mahcup olacaklar" demiş.

Aradan günler, aylar, yıllar geçmiş ve bizim çanak iyice büyümüş, serpilmiş, kocaman bir çanak olmuş. Uzak diyarları görmeye karar vermiş. Anasının rızasını alıp elini öpmüş ve düşmüş yola.

Tombul çanak sallana sallana, sağa sola yuvarlana yuvarlana az gitmiş, uz gitmiş, dere tepe düz gitmiş, altı ay bir güz gitmiş. Yorulunca bir ağaç altında dinlenmeye koyulmuş. Derken ne olsa beğenirsiniz? Bir haydut, adamlarıyla kendisine doğru yaklaşıyormuş. Haydut, adamlarına "Aman, şu ne güzel bir çanak, alın da içinde yemek pişirelim" demiş. Adamlar bizimkini alıp atlarına yüklemişler... Az ilerideki köye vardıklarında köylülerin elindeki tüm yiyecekleri zorla almışlar. Sonra nehir kenarına gitmiş, dinlenmeye koyulmuşlar. Bir yandan da el koydukları yiyecekleri, pişirmek için çanağın içine doldurup kapağını kapamışlar. Tombul çanak öyle sıkı sıkı tutunmuş ki kapağına, açabilene aşk olsun! Yere de sımsıkı yapışmış. Haydut ve adamları ne yapsalar kapağını açamamışlar, çanağı yerinden azıcık bile oynatamamışlar. Sonunda vazgeçip bizimkini olduğu yerde bırakmış, yollarına devam etmişler. Tombul çanak kurtulduğunu anlayınca yuvarlana yuvarlana köye gitmiş ve içindeki yiyecekleri sahiplerine geri vermiş. Köylüler tombul çanağı çok sevmiş ve köylerinde kalması için ısrar etmişler. Ama bizim çanak durmamış, müsaade isteyip hop hop hoplayarak, tıngır mıngır yoluna devam etmiş.

Tombul çanak gide gide başka bir köye varmış. Köyün girişindeki tarlanın sahibi, derenin bütün suyunu kendi tarlasına akıtır, diğer köylülerin tarlalarını sulamasına fırsat vermezmiş. Tombul çanak bunu duyar duymaz derenin kaynağına gitmiş, bütün suyu içine doldurmuş, köylülerin tarlalarını bu suyla sıra sıra sulamış. Yaz boyunca da yardıma devam etmiş; ekinleri sulayıp filizlendirmiş. Sonunda ekinler boy vermiş. Köylüler tombul çanağı çok sevmiş, ona çok teşekkürler etmişler. Her şey yoluna girince bizim çanak hop hop hoplara yuvarlana yine düşmüş yola.

Gitmiş, gitmiş, bu kez bir çeşme başına varmış. Az ilerideki bir ağacın altında birkaç

adam görmüş, konuşmalarını işitmiş. Meğer bu adamlar köy köy dolaşıp insanların altınlarını, değerli eşyalarını zorla alırlarmış. Taşıdıkları torba bunlarla doluymuş. Adamlar bizim çanağı fark edip yanlarına almış, torbadakileri içine doldurmuş, yeniden plan yapmaya koyulmuşlar. Tombul çanak hiç durur mu? Fark ettirmeden içindeki altınlarla birlikte top gibi yuvarlanmış ve oradan kaçmış. Bütün altınları, kıymetli eşyaları tek tek sahiplerine geri vermiş. Onların da duasını alıp köyüne dönmüş.

Tombul çanak tam bir kahraman gibi karşılanmış köyünde. Meğer bizim cesur çanağın hünelerini konu komşu herkes duymuş. Yaptıkları dilden dile anlatılır olmuş. Vaktiyle onunla alay edenler hatalarını anlamış, çok utanmışlar. Yaptıklarından dolayı çanaktan özür dilemiş ve bir daha kimseyle alay etmemişler.

O günden sonra tombul çanak ve anası mutlu mesut yaşayıp gitmiş.

Bu masal da burada bitmiş...

Gökten üç elma düşmüş; biri masalı anlatanın, biri dinleyenlerin, biri de kim ne derse desin yılmayıp kendine inananların başına...

İyi geceler, tatlı rüyalaar...